

**СЛИВЕНСКИЯТ МИТРОПОЛИТ
ЙОАНИКИЙ
на 70 години**

стр. 4

**ПОКЛОНЕНИЕ ДО ВЕЛИКАТА
СВЕТИНЯ „ЗОГРАФ“**

стр. 5

**В ИНТЕРНЕТ –
с усещане за храма**

стр. 6

СВ. АНДРЕЙ ПЪРВОЗВАНИ

„Прочее, моля ви, бъдете ми подражатели, както съм аз на Христа!“ (1 Кор. 4:16)

Ние невинаги си даваме сметка, колко трябва да сме благодарни за това, че имаме вярата в Христос, че имаме почитането за Истината, че имаме почитането за Божията милост и любов към нас, че познаваме Христос като свой Спасител и можем винаги да се обърнем към Него в молитва... Ние невинаги си даваме сметка, че дължим благодарност за всичко това на светите апостоли.

Те се трудили така, както не се почитат на човек да се труди, защото с тяхни Бож, а с Божия човек може всичко. И тези трудове и скръбни апостолите били неосновани вярата, макар и зловоние – благославяни, гонени – търпели, когато били узлени – се молили

(1 Кор. 4:12-13). Те били щастливи, защото обичали Бога и хората и творили Божие дело – проповядвали Евангелието за спасение на човешкия род от греха и смъртта и за придобиване на вечен живот.

На 30 ноември честваме паметта на св. апостол Андрей, който пръв се отделил на поканата на Господ Исус Христос да стане Негов ученик и пратеник в света. Той посочил Спасителя на свои брат Симон Петър с думите: „Намерихме Месият и го споведихме за Христа. Колко още хора е споведали за Христа си аз, Андрей, ние не знаем, но знаем, че неотклонно е следвал Спасителят по време на земното Му служение, а след Възкресението Му благословил Неговото учение по много земи кришна, основал нови църковни общини и подсилал основаните от други апостоли.

На стр. 3

Смъртта на патриарх Павле помогу Сърбия в скръб

Сърбия погину в скръб, след като на 15 ноември 2009 г. в 10, 45 ч. (сръбско време) се упокои в Господа Негово Свещенство Сръбският патриарх Павле. Кочината на първоверхарха на СПЦ бе опоневена с камбанен звън от всички православни храмове в сръбската столица. Преди два дни в знак на траур камбаните на катедралния храм „Св. архангел Михаил“ в Белград бяха в продължение на 15 минути преди всеки кръгъл час. Във всички православни храмове на Сърбия бяха отслужени заупокойни служби.

Национален тридневен траур, на 16, 17 и 18 ноември, обяви президентството на Сърбия. По думите на сръбският президент Борис Тадич, смъртта на патриарх Павле е „голяма загуба, тъй като той бе човек, който със своята фигура обединяваше цялата нация“.

От 13 ноември 2007 г. патриарх Павле бе на лечение във Военномедицинската академия в Белград. На 12 октомври 2008 г. той отпразни 85-ти рожден ден на СПЦ, моля да се оттегли от активна служба заради тежкото си здравословно състояние. Светият Синод обаче не приемя молбата му заради огромното доверие и любов, с които се ползва църковният глава сред върхащия народ. По време на неговото боледуване задълженията на патриарха се изпълняваха от митрополит Черногогорски и Приморско-Амфилохийски (Светина).

На извършено заседание на Святия Архиепископ на СПЦ на 15 ноември в сградата на Патриаршията с почетно заглавие на (благословенния Сръбския патриарх, избран с за местоблестители на овдовялата патриаршия престола Черногогорско-Приморският митрополит Амфилохий и е определена специална комисион, която да уточни всички детайли по опелото и погребението на първоверхарха. В комисията влизат както архиереи и свещенослужители, така и представители на държавата.

Три дни изключителен поток от тържествени мачаши хора, желещи да отгатват последен поклол пред неповторяемия патриарх Павле, изпълнявае думите пред катедралния храм „Св. архангел Михаил“ в Белград, където трагично му е изложено за поклонение.

На 17 ноември сръбският народ се

прости с обичаите от всички Сръбски патриарх Павле – образци за скромно монашеско житие и християнско благочестие, тържествен паметник за повереното му в трудни за Сърбия времена наследство и пример за подражание за всеки християнин. Той завинаги ще остане в паметта ни.

Съгласно предварителната програма архиепископската заупокойна св. Литургия започна в 7, 30 ч. в катедралния храм „Св. архангел Михаил“ в Белград, съгласно молбата на благословенния Сръбски патриарх Павле. Литургията бе оглавена от Негово Свещенство Вселенския патриарх Вартоломей, в съслужение с архиереи и свещенослужители на Сръбската православна църква. Присъстваха висшестепенни представители от сестрите поместни православни църкви, представители на неправославни църкви, държавници от страната и чужбина, представители на армията, полицията, научната и културната обществена, множество вършачи и граждани.

Да се простят с главата на СПЦ, в храма бяха и патриархът на Румънската православна църква Даниил, главата на Албанската православна църква архиепископ Анастасий и главата на Православната църква на Чехия и Полша митрополит Христофор, делегации на Александрийската, Антиохийската и Йерусалимската патриаршия, на Руската православна църква, Българската православна църква, Грузинската православна църква, Еладската, Кипърската, Полската и на Американската православна църква.

Светият Синод определи на опелото Българската църква да бъде представлявана от Негово Високочестовенство Видинският митрополит Дометиян, председател на Комисията по опелото и погребението на опелото и погребението на първоверхарха. В комисията влизат както архиереи и свещенослужители, така и представители на държавата.

На стр. 3

Слово-отговор на Негово Високочресветливо Славенски митрополит Йоанкичкий по повод именната му ден

Благодаря на всички Мени събрата архиепископи и свещенослужители, с които отслужихме свята Литургия и възладомо Божия слава!

В десетия ден дуната ми се въздара, че Бог ни събра в този катарален храм, за да Му принесем хвала и благодарности, почитайки паметта за прет. Йоанкич Велики, а до отбележим мого 70-годишнина.

Свещ. свята Литургия се мнуктава откурен, усилен във въртата ми, съпрян с нови надежди.

Насочвайки мислите си назад във времето, аз изживявие 70 години, внимателно се изгледам в миналото, протекло между страданията, изпитанията и милостта Божия, без nostalgia и недоволство и колосногорно благодарна на Божествата за нечестие Му благодарения към мен – слабия и недостойния. Защото за мене ирнини се оказала думите Господни: „Който съм приел от утроба, който съм носил от майчини скит; и до баша старост аз те баша същият, и до ваши синети ще ти износ, аз ти създадох и ти ми носих, ще ти поддържам и плава“ (Из. 46:3-4).

Господи, казва покаява да ти принеса? Как да възнес великата Ти милост? Как да се поклоня пред Твоя величие? Може, Може Ти си все Същият, и Твояте години не ми да се свършат (Пс. 101:21), и само у Теб има синка от промяна (Нак. 1:7), а ние, човешките, се променяме с годините и не забелязваме стареене. Ние, човешките, бързо се променяме и все неустойчиви и неосновани. Борбата между доброто и злото не стива в дуната ни до сетива ни дух. Кой земеме живот с без събота, кой пък с гладък и кое служение спокоево? Добрите дни са последвани от дни на изпитания, възходете си последвани от падания. Само Божията всемогъща десница ни поддържа и води в правдата и Истината. Божията безмерна милост ни възлага с надежда, Божията любов ни утешава.

Господ действително ме обдаря с многоценности. С некрена благодарност към Негови спомени, се Неговата Божия Промисла и хреката Му десница са ме водили неотомно в дни на радости, на трудности и немало изпитания. „Защото само аз имах надеждата, която имам за вас, казва Господ, намеренията за добро, а не за зло, за да им дам блаженство и надежда“ (Иер. 29:11).

Израхася с обич към което родно село и красива си край. Възлитан биха във вършаво и трузолюбиво отношение. Познах от рано православната вара, обичиха храма, в който съм кръстен, припахът се към учението и знаенето. Благодарен на Бога, което мого родител ми насочил правилно и аз бих приел в Софийската духовна семинария, където се срещнах с добри преподаватели, възпитатели и истински духовни наставници, чиято нагледства по-години мени желанието приема монашески постриг.

Бог ме призова да бъда свещенослужител и инакия, именован думите на св. Йоан Златоуст: „пастриство е мнечество за изл живя, аз продължих старателно да служа усърдно на Бога. Духовната себита изникна познание, много внимание, търпение и смирение. Духовният растеж се съпровожда от вътрешна борба, разсъждение, от изкушения и падения. Но Бог щедро възнаградява духовните ни трудове. Духовната жълта е истински благодарен дар на Небесния ни Отец, защото като цяло дава обещание че: „Който ся сели със радост, ще живят с радост. Който ся плач и носил смеце, с радост ще живее, носейки своите ошени“ (Пс. 125:7-8). Господ допъла: „Но нито който плаче и мепно, нито който поплава, а виещо е Бог. Който пречи да расте“ (1 Кор. 3:7). Усърдтаме в послушването си като пастир, и но на Бога се надяваме да обдаря трудовите ни с успех.

Спомням си как преди близо 40 години прекарвах прата за един месец митрополитския, изгнание с огромно влияние и трепет. От тогава и до днес чувстван отговорността за духовното укрепяне на клира и християните. На пастирта полова да папи споните насобати от всякакви ошени, да се грижи за такното благо, непрестанно да бди над живота ми, с гласа си да ги води към истинно полова, да ги предупреждава за действителна опасност. Живеем в напрежало време с много изкушения от различно естество, а също казва св. Висшени митрополит Йоанкич Велики: „Ако

веднъж се даде воля на нечестивата неправда... указвавам се да кажа каква страшна опасност от разхищение уселив, за да можем по-добре да ги запознаем с истините на православната вара. Рада ме духовната мъдрост у постарите. Усещане ме-добрите плодове на целия прехоживот.

В последните години се промолват много твърдения по различни поводи, които дават както ошеника, така и полезни добри насоки в първоначално ни служение. Честайки мого 70-годишнина, искам да се поучим от библейската мъдрост на Иисус син Сирхов: „Колко зурбата с мъдростта на старите, и колко прилича на пощене лова разсъждение и съвет. Венен на старците с множеството на опитност и тяхната Господна“ (Сирах 25:7-8).

Времето еме тук на земята, не можем да живеем много дните на нашата младост, да възврем прешните си сили, но се опие с думите на св. цар и пророк Давид: аз до старост, и до седине не се остави, божие, докле не поплава, а виещо е Бог. Седнашния род и на всички идеши – Твоята мого“ (Пс. 70:18).

Благодаря още веднъж на всички мои събрата архиепископи и свещенослужители, първоначално митрополитския, и на православните християни на Сивенския спария за техните молитви, за доброто ми отношение към мен като православен архиепископ.

Божията благословение да бъде над всички нас, млади и стари, за да бдем синове и дщери на съветниата, синове и дщери на дена (Еж. 1 Сол. 5:5).

На мнуга и благая лета! Амин!

04.11.2009 г.

† Сивенски митрополит ИОАНКИЧКИЙ

ПОКЛОНЕНИЕ ДО ВЕЛИКАТА СВЕТИЯ „ЗОГРАФ“

разказ на един поклонник

На 13 ноември по решение на Св. Синод и по покана на Негово Високочресветливо схиархимандрит Амвросий, игумен на Зографския манастир, група поклонници – духовници и миряни, водени от Ловчанския митрополит Гаврил, потегляме на поклонение до българския манастир „Св. Георги – Зограф“. Покровител бе т. нар. „Земля св. Георги“, обновяването на храма на свети великомченик Георги в Лидя.

Целта на нашето поклонение бе да вземем участие в правника на св. Георги Покровеник, който се правилно много тържествено в тази свята обител.

Корго напуснаме нашата столица и край градчета и села, по заран пристигнаме в манастира „Св. Георги“ до град Хаджидимово, Неврокопска спария. Възлязо в храма и се поклониме пред чудотворната икона на св. Георги. Пренувахме в свята обител, посрещнахме много сърдечно от Неврокопския митрополит Нтандан.

Рамо, в тамни зори, преминахме границата и в нашия пътуване продължи в Гърция. Резултат се селищата Катиневски, Стараре и Еписко на итчиония Бряг на Атонския полуостров. Цялата Света Гора е планина.

Неуестно, замаяния от възбешите

гледаи, стигнахме селището Ураниосце. След кратка престо потегляхме към българския манастир „Св. Георги – Зограф“ и скоро на извисениа хребет видяхме постройкя и църква. Това е „Корина“ – руски скит. Пристигнахме на зографското пристанище. До главните северни врати бяхме посрещнати от цялото монашеско братство. На Негово Високочресветливо митрополит Гаврил бе поставена мантия и тръпнаме

и лития към храма, където отслужихме мошбете. За отах бяхме престо от игумена схиархимандрит Амвросий.

В следобедните часове разгледнаме красивия манастир. Бяхме възлети от тази българска твърдина, която и най-сладконосните за народа ни дие и давала книжовници, народни будители – творци на блящето ни.

На другия ден – нелета, Негово Високочресветливо митрополит Гаврил се отпусна си. Литургия в манастирския храм.

Към-късно посетиме манастира „Хиландар“, доста пострадал от пожар преди няколко години. Там се поклониме на чудотворната икона „Св. Богородица Трощиучна“, след което се върнаме в „Зограф“.

Вечерта имаше обение, което продължи до 2 ч. след полунощ. Храмот беше изпълнен със стотици поклонници.

На сутринта бе отпускана св. Литургия от Негово Високочресветливо митрополит Гаврил в съслужение с много священство от България, дошли за празника. Тръпнаме с чудотворната икона на св. Георги в литийно шествие към скита, носещ икона на светица. На връщане шествие ни имаше отпадение на върха на планината.

След топлия прием в свята обител се отправихме към България.

Манастирът „Зограф“ остава скрит сред великите кипариси, но може да се усекне град върха планината, град, който свети във виекосте! Не ще забравим прекланяне а манастира нигоше, обущания най-великелен бует от цялото испачеление и прекланяния.

Староверец око. НЕКОЕ БРЪМБЕАРОВО, гр. Пловдив

АБОНИРАНЕ 2010

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА

НАЙ-АВТОРИТЕТНОТО ЦЪРКОВНО ИЗДАНИЕ!

ТАЛОН ЗА АБОНИРАНЕ
за „Църковен вестник“

Посочете периода от време,
пред който искате да сте абонирани

Име	Презиме
Фамилия	
Гр./д.с.	п. код
Община	Област
ж.к./ул.	№
бл.	бп.
ex. .... от	..... мес.

Израпяват на адреса на издателството попълнения талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банково бордеро или пощенски запис).

МОЛА, ИЗПИШАТЕ ТОЧНИЯ АДРЕС, НА КОЙТО ЖЕЛАЕТЕ ДА ПОЛУЧАВЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК“.

АКО ИЗПАРАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНИРАНЕ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТБЕЛЧАВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО.

ХРОНИКА

ВЪСТНИК

150-годишен юбилей в Смолак

Село Смолак е малко жидовско село в най-отдалечен част на Ловчанска епархия. Селото е запалено будния дух на възрастните българи, тога покая на грижата за храма и сивенна. Стара 150-годишна храма, стара с богат изписана се стенопис от Тревненската и Самоковската икона и създава усещане за непропуснато, за вечната връзка между Бог и човека, който Му се прекланя в служба.

На село – отец Йоан. На 21 ноември ловчанският викарий отслужи тек св. Литургия със свещенство, дошли от воната епархия. След това бляниня водосвет Негово Високосрещество припомни на народа как Пресвета Богородица заради чистотата на душата си се устояла да стане жив храм на Бога, а тежи бляниня стремеж трябва да е в служба на всички нас.

Ловчанска митрополия

Въведение Богородично във Видин

На 20 ноември вечерта във връзка с празника Въведение Богородично – ден на християнското семейство и християнската младеж, Видинската митрополия и катедралния храм „Св. вмкч Димитър Солунски“ съвместно с читалище „Двиг“ в училището в град Бургас организира празничен концерт за благословение и поздрав към православните семейства и младежи от гр. Видин. Концертът се провежда в Драматичния театър на града и в него взе участие хорът при катедралния храм „Св. вмкч Димитър Солунски“, както и хорове и състави при ОУ „Св. св. Кирил и Методий“ гр. Бургас, ЦД „Жељко поп Николов“ гр. Видин, ОДЗ 10 „Раост“ гр. Видин, СОУ „Иван Вазов“ гр. Видин, читалище „Двиг“ гр. Видин.

Артистически и отечески благослов от Негово Високосрещество Русенската митрополия Дометиян гостите получава чрез викария епископ Велички Святий. Организирател на концерта бе възлюбен на архимандрит Поплянар, който заради всички присъстващи

в словото си Негово Високосрещество призова за единение на християнските семейства и за отдаване на повече време за възпитанието на децата.

След храма на божествена служба поздрав и пожелания за дълготрайно здравствено служене и духовно възпитание бе поднесен от митрополит Дометиян към Величкия епископ Святий на 18 ноември навърши четирисет години. Митрополит Дометиян поднесе на просещещия епископ като дар и благословение и молитвен спомен нагръден кръст, който е бил притежание на викариите митрополия и който притежава от времето на Българската ецклария и първи Български ецкар.

Честването в този празник на християнското семейство се състои от литургия и миснисерска служба из големите духовни центрове на епархията, на които присъстват и в преноса на Божията благодат Негово Високосрещество митрополит Дометиян.

Русенска митрополия

Въведение Богородично в Русе

На Въведение Богородично Негово Високосрещество Русенската митрополия Неофит отслужи архиерейска св. Литургия в катедралния храм „Света Троица“ в Русе. В тържественото богослужение по повод на всички Богородични празник взе участие като храмово духовничество, така и свещенослужители от града.

По време на св. Литургия след възгласа „И да бъдат милостиве на великия наш Бог и Спасител Иисус Христос со всички вкч“, митрополит Неофит извърши ръкоположение в доколкостепен на Иванко Райков Гюргиев. Новороположен

женит дякон Иванко е роден в Русе през 1978 г. Външността е на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, випуск 97. Братът на дякон Иванко е свещеник Георги в епархията на Богословския факултет към Атинския университет. Чичото на дякон Иванко също е духовник – свещеник Янко Янков.

Голям брой деца и възрастни приеха Телото и Кръвта Христова по време на св. Литургия.

В своето поздравление към възпитанието след отпускане на св. Литургия митрополит Неофит извика, че се правя всичко възможно на възпитанието на пресмета „Реалия“ в българското училище и имахме надежда, че ако действително в българската държава ще имат добротелно желание, добротелно измерение и усилия да осъществят това желание на цялата ни Църква и на всички вярващи и убедени в силата на Христовия морал“.

Русенска митрополия

ДОКУМЕНТИ

Процедура по избора на нов Доростолски митрополит

На своето редовно заседание на 16 ноември Светият Синод на БПЦ в Плевен състави разглед Писмо с вх. № 995/16.XI.2009 г. на Русенския митрополит Неофит, наместник на овдовелия Доростолски митрополитски престол, с молба съгласно децата Устав на БПЦ Св. Синод да състави листата на кандидатите с епископски чин за провеждане на избор за титулярни Доростолски митрополити.

След като разгледа представените молби от просещените епископи – Стобнишки Яков, Драговишки Даниил и Трановски Кирил, имената им да не бъдат вписани в листата на достоизбираемите кандидати за Доростолски митрополит, Светият Синод определи следната листа на кандидатите с епископски чин за предстоящи епархийски избор в гр. Силестра:

1. Левкишки епископ Павел
2. Браишки епископ Авраамий
3. Маркиановски епископ Константин
4. Месеярски епископ Иаков
5. Адриановски епископ Евлагий
6. Тиверийски епископ Тихон
7. Знепски епископ Йоан

Кандидатури за ръкоположение на свещенослужители

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа постигнатите кандидатски приложения за ръкоположение на енорийски свещеници и свещенослужители, на основание чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Пловдивска епархия – Севдалин Митков Къльов от гр. Златоград;

8. Велички епископ Святий
9. Агтонийски епископ Борис
10. Константишки епископ Антоний
11. Проватски епископ Игнатий

Така изготвените листата ще бъде изпратена на наместника на овдовелия Доростолски митрополитски престол.

На 20 ноември, в деня на Доростолски мъченици св. Дасий, който мъчени се съхранява в катедралния храм „Св. ап. Петър и Павел“, след отслужване на божествена св. Литургия, се проведе епархийски съвет с председателства наместника на овдовелия Доростолска епархия Негово Високосрещество Русенски митрополит Неофит. Митрополит Неофит представя епископски чин за предстоящи епархийски избор в гр. Синод, с достоизбираемите кандидати с епископски чин за предстоящи избор на Доростолски митрополит.

В края на заседанието Епархийският съвет излезе с решение: епархийският избор за нов Доростолски митрополит да се проведе на 17 ноември в неделя, в престолния град Силестра.

Николай Костандинов Величков от гр. Асеноград;
Софийска епархия – Зорко Стефан Димитров от гр. София;
Епархия на САЩ, Канада и Австралия – Йерод. Кирил (Стефан Димитров) Джули от митрополит „Св. Максим Изповедник“ в гр. Палмира, щата Вирджиния, САЩ за ръкоположение в иеромонашески сан.

† IN MEMORIAM

Почина свещеноиконок ВАДИМИР ВЪЛКОВ ПОПОВ

Славийска митрополия известила на кура и прабавославно изпълнение на Суевенска епархия, че на 15 ноември 2009 г. е св. Кръсто Богослужение на 97 години почина свещеноиконок Владимир Вълков Попов, енорийски свещеник в с. Мокрен, Котлениска енорийска околия.

Той е роден на 10 март 1912 г. в с. Мокрен. Завършил е прогимназия и пасторско-богословски курс в Череповицката митрополия. Работил е за свещеник през 1964 година. В продължение на 45 години той неуменно служи на селмата Прабовайска църква като енорийски свещеник в селата Мокрен, Градеш и Наводо, Котлениска енорийска околия.

Прабовайсните християни ще го помнят като скромно, отзивчив и ревностен свещенослужител. За него бе колективно молат да се отнесе откупен чин с в. апостол Павел: „С добрия помет се похвалява, пиян свързва, върата опаша, прочее, онакво же венецът на правдата, колкото ще ми даде в оня ден Господ, Проведущий Синод, и се само на него, и на Божия помет со Величкия Негово бляниня“.

Омолото бе извършено на 16 ноември 2009 г. в Църквата „Св. Атанасий Велики“ в с. Мокрен.

Бог да го прости! Вечна да бъде паметта му!

Почина ДИМИТЪР ПЕТРОВ КРЪСТЕВ

Руската св. община с прискръбни съболезнание, че на 22 ноември 2009 г., след кратко боледуване, на 81-годишна възраст почина св. Димитър Петров Кръстев, дългогодишен служител на Руската св. община.

Той е роден на 21 април 1928 г. в с. Суевийска, Векотинско-нобска епархия. Син е на свещеник Захриша и Софийската енорийска семинария, а след това Историческия факултет при СУ и Духовната академия. Николко години работил като служител в НИИ, след което е назначен за енорийски свещеник в енорийско-историческия музей на Руската семинария. На този пост е до 2006 г.

По негово желание, ден по-рано, след призначаване Богослужение по случай християнския празник Въведение Богородично в Руската св. община в с. Мокрен, Котлениска енорийска околия, бе прочетен със свещените Дарове в стамба си от архимандрит Варван, брат на Руската св. община.

Омолото бе извършено на 23 ноември от 16.00 ч. в селмата манастирска храм от Негово Преосвещенство Лидриновски епископ Стефан, избрани на Руската св. община, след което молбата на покойния бе погребана в гробището при институцията на селмата св. община.

Бог да го прости и упокой душата му!

Продължение от бр. 20

Манастирът „Панагия Комосотириса“ е забележителен паметник на Комнинотова църковна архитектура и стенопис, която маляко познание, останала в синката на Палеологовите Ресенсе. Запазила се достатъчно от стенописите са задънен и върху тях са изрисувани от мюсюлмански различни растителни орнаменти. При реставрацията и възстановяването на християнските стенописи си запазили част и от тези орнаменти.

Имаме голямото щастие да присъстваме на ве-

Поклонническо пътуване до СВЕТНИТЕ НА СЕВЕРНА ГЪРЦИЯ

черия в този хилядолгодишен манастирски храм, отслужена от млади свещеници о. Николай от Александруполис. Протастисено бисш неговото признание, че целта му живот и свещенческо служение преминава под небесната закрила и помощ на Божията Майка и св. Николай чр. дотворещ. „Получил съм в св. Кръщение името на св. Николай, в Александруполис служа в митрополитския храм „Св. Николай“, и сега, когато съм изнурен тук по заместване, отново съм между св. Николай и св. Богородица“, е възлине споделят отколкото, посочвайки датата голямо проксинтария от ливно и от лясно на икономата – единствен посетен на Успение Богородично, другият – на св. Николай.

След вечерната в манастира посетиме още един храм във Ферес – „Въздвижение на Честния Кръст Господен“. Тук се поклоним на друг икономарски тип икона на Божията Майка – Комосотириса, наречена „Закрилица на Тракия“. Майката Божия разтвърдила ръцете си в любовна прегръдка, а под нея икона Тракия, Българска, Египетска и Сирийска, с посочени най-важните градове в нея. Искрено се зарадваме, когато видяхме четири български града – Пловдив, Хасково, Асеновград и Нивайовград. Ето, помислих си си, в Богородица бли над нас православните българци и закрила нашите градове и села...

28 юни. Напуснаме Ферес добре отпочинали и се отправихме към мъжкия манастир „Св. ап. Йоан Богослов“, разположен в самия край на с. Автарио, близо до Александруполис. Осветиха през 1981 г. по инициатива на тогавашния митрополит на Александруполис, Траянополис и о. Самотракия, а днес Солунски митрополит Ангим (Русос). След като се поклоним в съборния храм, бихме претели в архидиакония от икономарски храм. От неясно научихме, че манастирът има немалко братство, но повечето от монасите, които са със свещенчески сан изпълняват монашеската като проповядващи в различни места на епархията. Братя на манастира са и настоящи митрополити на Александруполис, Антипа (Кукурлиа), и митрополитът на Сидерокрасто Макарисо.

В архидиакония на манастира ни направиха впечателние големите живописни платна, представящи притягането на св. ап. Павел в Европа. Ние знаех, че първата приела християнството жена сиропелка е

св. Лидия от Флидия (вж. Деян. 16:14-15). Но в този ред на мисли трябва да знаем, че първоначално в този територия, на която стана св. ап. Павел, е о. Самотракия. „И тъй, като отплавуваме от Трояда, стигнахме направо в Самотракия, а на другия ден – в Неапол, а оттам във Флидия, която в тази част на Македония е първия град...“ (Деян. 16:11-12).

Св. ап. Павел заминува за Европа, след като в Трояда е видно видение му се явил мъж – македонски, който му казал: „Мини в Македония и ни помози!“ (Деян. 16:9).

Осем манастирски храм, посетен на св. ап. Йоан Богослов, манастирът има още два храма. Единият е посетен на св. новомъченици от Тракия, другият – на св. мъж Христофор.

След като се сбогуваме с игумена о. Нектариис, се отправяваме за гр. Комотиини.

Пачеята икона на св. прмчница Параскева от еконоината параклис в Калотиини

издеснялата, която е извършила. Но онова, което ни прями впечателение, са завладяващите сцени под целия образ на светицата... От мигера „Ами сляти!“ то тихо ни каза г-жа Елисавета: „Наричаме тази икона на плачещата св. Параскева“.

Присъпваме и се покланяме на иконата. Колко е страшно! Когато човек седи па плаче за греховете си, проплачат светите. Сам Господ Исус Христос плаче със Иерусалим: „Иерусалиме, Иерусалиме...Колко път съм искал да събера чедата ти...и не рачихте“ (Мат. 23:37).

Благодарим на г-жа Елисавета за духовната радост, която ни дари и се отправяме за Ксанти.

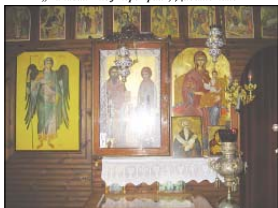
На гости при св. Рафаил

Ксанти посетим на следващия – третия ден от нашето поклонническо пътуване. А четвъртия ден за върши в едно чудно убуво малко село навътре в планината, носещо благодатното име Старохори (Кръстето). В началото на селото се намира почитаната станция на митрополита на Ксанти, в която пъхаме да поощуваме. Среду стенописите – малякт храм „Св. Рафаил, Николай и Ирина“.

Колко чудеса са извършили Митиланиско новомъченици тук чрез чудотворната си икона (обичана икона в златни и сребърни пластинки), и чрез чистотата от моштите на св. Рафаил под нас, само Бог и

Поземалната икономата на катедралния храм „Панагия Елефтериотиса“, Дидотиини

Чудотворната икона на св. новомчци Рафаил, Николай и Ирина от еконоината храм в с. Старохори, Ксанти

С изкумена на манастира „Св. ап. Йоан Богослов“, с. Асехори, архил. Нектариис в двора на св. общел

светните знаат. Но и инвадната колчига в двора, и патерниците оставени в почината станция, камабаната ни призова в храма. Оказа се, че чедото в този ден, в който ние сме дошли в Старохори, всяка седмица се отслужва Молбен канон към св. новомъченици и към св. Богородица. Велика бже нашата радост да можем да вземем молитвено участие в проповяданата към тези Божии угодници...

Колко голяма вяра е водела човека в инвадната колчига, каква надежда, която не е била погрята. И как се е връщал в света – на собствените си крака, а чувствателно се, сякаш не краката го водят, а дети с криле.

Св. Рафаил помнела и нас, православните българци. След като се настанихме в почината станция, камабаната ни призова в храма. Оказа се, че чедото в този ден, в който ние сме дошли в Старохори, всяка седмица се отслужва Молбен канон към св. новомъченици и към св. Богородица. Велика бже нашата радост да можем да вземем молитвено участие в проповяданата към тези Божии угодници...

След вечерното последование се разходихме в селото. Благодолесните местни хора, живещи под закрилата на св. Кръст, ни насочиха към енориеския храм „Св. мъж Димитрий“, от което излязо с найкъме вода. И благодарни на Бога, Божията Майка и св. Рафаил се прибрахме в пансиона.

Прот. Емил ПАРАЛИНГОВ

Снимки: Аделина КЕФЕЗОВА и Диана ВЛАДОВА

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2010 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	25,00 лв.
6 месеца.....	12,50 лв.
3 месеца.....	6,25 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МОЛ. Тинка Тиверска, Кристиана
e-mail: unicatdof@gmail.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Работниче не се прителит.

Банковска сметка на Синодално издателство на БИЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабаш“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBG6F

Сметно да се вкратити с поинески явни или на балансова сметка,

в която да се изплати поинески адрес и поинески код на получателя!

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изобразителни

не бива да се използва за типично мислене.